

[Glistrup]

heder var mere nærliggende. Ja eller nej. Hvilken computer – ADAM eller SMEC, eller hvad der kan være tale om – skal afgøre, om det er mere nærliggende at søge ind i en lejerbolig end eventuelt at købe en ejerlejlighed? Hvem skal afgøre, hvorvidt det for en eventuel excentriker er mest nærliggende at disponere på en sådan måde, at han laver en understøttelseskontrakt, at han laver en fond eller noget andet? Hvem skal bagefter afgøre, hvad der må anses for at have været mest nærliggende? Hvordan vil hr. Rahbæk Møller hindre, at der meget vel kan gå 3, 5, 8, 10, 15, 25 år, fra dispositionen er foretaget, indtil den øverste instans skal til at afgøre, hvad der er mest nærliggende? Hvordan mener hr. Rahbæk Møller at kunne konstruere en samling af absolut fremragende intelligente mennesker, der er fuldstændig afskærmede fra usaglige påvirkninger af politisk eller anden art, til at afgøre, at det havde været mest nærliggende, at man i juni 1963 ikke havde dannet det selskab, som man nu engang besluttede sig til at danne. De forskellige stiftere, der var med til at stifte det, er måske nu i vidt omfang døde, og de, der var med i dispositionerne, er døde. Hvordan skal alle disse grænsedragninger trækkes på en måde, som kan leve op til, at der ikke skal være usikkerhed i samfundet, som om man befandt sig i Gulagøhavet, og til, at det skal være sådan, at man har et nogenlunde indtryk af, at der er lighed for loven?

Hvordan har hr. Rahbæk Møller tænkt sig at løse de spørgsmål, når han vil trække en linje mellem det, som hr. Rahbæk Møller selv siger er fuldt lovligt, og det, som skal rammes af hans forslag?

Wilhjelm (VS):

Jeg synes, at ordføreren for forslagsstillerne kom meget let om ved de eksempler, jeg nævnte på, hvordan den brede formulering, SF har valgt, ikke kan være særlig gennemtænkt.

Når det drejer sig om en ejerbolig, går jeg ud fra, at SF er enig med os andre i, at folk ikke har de dybe fordomme om, hvorvidt det skal være ejerbolig eller ej. De skal have et sted at bo. Så skal man altså til at vurdere, om det er ud fra skattemæssige hensyn, at de vælger sig en ejerbolig eller en lejerbolig.

Eller lad os tage et endnu mere oplagt eksempel, som hr. Rahbæk Møller formodentlig ikke kan snakke sig fra. Jeg sagde nemlig ikke, at det blev forbudt at have ejerbolig og have skattefradrag efter dette forslag, men jeg sagde f.eks., at vilkårene for købet af en ejerbolig ville blive underkastet dette forslags bestemmelser, vilkårene for købet, som bl.a. består i, at man skal tage stilling til, om man accepterer sælgerpantebreve på 8 pct. rente og 4 pct. afdrag eller man hellere accepterer nogle med højere rente og med mindre afdrag. Man har i vidt omfang i de sidste 10–15 år gjort det sidste, fordi skattefordelen var større derved, selv om man skyldte pengene længere, end man ville komme til med den samme årlige ydelse og den lavere rente. Ja men det må da være omfattet af det forslag, som det er udformet, som det ligger her i dag.

Eller tag børneopsparingen. Hr. Rahbæk Møller siger selv: ja men kan man opnå den samme fordel ad en mere direkte vej? Det kan man da. Man kan da oprette en bank- eller sparekassebog på sit barnebarns navn, eller hvem det nu skal være, uden at have skattefordelen. Hvorfor bliver børneopsparingskontoen oprettet? Alene for at få en skattemæssig fordel. Det er fuldstændig stjerneklart omfattet af den formulering, SF har brugt i sit forslag.

Det viser lidt om, hvor bredt og hvor vilkårligt det vil blive – eller hvor uigennemtænkt forslaget muligvis er.

Rahbæk Møller (SF):

Der vil næppe være nogen enkeltstående disposition, der vil kunne rammes af denne bestemmelse. Det, der vil være tale om, vil være, at man foretager en række dispositioner, hvis samlede formål selvfølgelig har et eller andet praktisk sigte, som kunne være opnået ved et andet og mindre antal dispositioner.

Jeg kan tage et eksempel, som også er nævnt i bemærkningerne, nemlig det tilfælde, hvor en skatteyder optager et betydeligt lån hos en vekselerer, køber statsobligationer for det og lader statsobligationerne ligge som sikkerhed for lånet. Det vil sige, at der ikke sker andet end nogle posteringer hos en vekselerer, og så får den pågældende skatteyder et skattefradrag. Det er helt indlysende. Det